

har ønsket fra Højesteret at udelukke fremragende Mænd i andre Stillinger f. Eks. juridiske Professorer, Højesteretssagførere eller administrative Embedsmænd, naar saadanne maatte anses for fortrinlig skikkede til at sidde i Højesteret og af særlige Grunde undtagelsesvis kunde ønske at gaa over i denne.

Et Mindretal (*Oct. Hansen og Nyholm*) kan dog ikke berolige sig ved den yderst beskedne Indflydelse, der gennem Flertalsforslaget er stillet Højesteret i Udsigt ved Besættelse af ledige Dommerpladser ved samme. Foruden at der synes os fuld Føje til at udstrække de Bestemmelser, hvortil man i saa Henseende maatte komme for Højesterets Vedkommende, til ogsaa at omfatte Landsretterne, der efter den ny Retsordning i mange Retninger komme til at indtage en med Højesteret sideordnet Stilling, om der end for deres Vedkommende mangler det vægtige Moment til at undrage Ministeriet Indflydelse paa de vedkommende Dommeres Ansættelse, som for Højesteretsdommernes Vedkommende kan udledes af deres Hverv som Medlemmer af Rigsretten, finde vi det stemmende med den Uafhængighed af Regering og Administration, som efter vor Mening Grundloven har tiltænkt Dommerstanden, og som bl. a. har fundet sit Udtryk ved, at der udtrykkelig nævnes den dømmende Myndighed som den 3die Statsmagt, at der gives Dommerne i Højesteret og Landsretterne lige over for Suverænen en virkelig, umiddelbar, om end begrænset Forslagsret, naar Embedsledighed maatte indtræde*).

*) Til Sammenligning mærkes den *hollandiske* Grundlov, efter hvis § 158 Højesteret om indtruffen Embedsledighed i samme giver Underretning til „Generalstaternes 2det Kammer (svarende til Folketinget hos os), som gør Forslag til Pladsens Besættelse ved at indstille 5 Personer, blandt hvilke Kongen træffer sit Valg“.

I den *belgiske* Forfatningslov Art. 99 hedder det: Assessorerne i Overretterne og Formanden og Næstformanden i de Retter, der hver for sit Omraade dømme i 1ste Instans, vælges af Kongen efter 2 dobbelte Lister, hvoraf den ene forelægges ham af de nævnte Retter og den anden af Provinsraadene (store Kommunerraad), Assessorer i Kassationsretten (Højesteret) vælges af Kongen efter 2 dobbelte Lister, af hvilke den ene forelægges ham af Senatet, den anden af Kassationsretten. Alle Indstillinger offentliggøres mindst 14 Dage før Udnævnelsen. De overordnede Retter vælge af deres Midte deres Formænd og Næstformænd.

§ 160: Dommerne vælges paa Livstid.

2) De i det tidligere Forslag § 45 indeholdte Regler om Aflæggelse af Dommer-Ed ere ikke optagne i Udkastet, da en saadan særlig Dommer-Ed ikke er brugt i Praksis siden Grundlovens Tid, og der formentlig ikke er tilstrækkelig Grund til nu at genindføre den. Derimod maa selvfølgelig enhver Dommer ved sin Udnævnelse ligesom enhver anden Embedsmand i Overensstemmelse med Grundlovens § 17 aflægge Ed paa Grundloven, hvis han ikke alt har aflagt saadan Ed i anden Embedsegenskab.

3) De i det tidligere Forslags §§ 50 og 51 indeholdte Regler om en særlig „Tilsynsmyndighed“, der skulde udøves af Domstolene over Dommerstanden, ere ej heller optagne i Udkastet. En „Tilsynsmyndighed“ som den i de nævnte Paragrafer angivne kendes ikke i den gældende Ret og har heller ikke været savnet, og de ny Retsplejeregler gøre ikke de enkelte Dommeres Stilling væsensforskellig fra, hvad den nu er, paa en saadan Maade, at der er Grund til at tro, at der fremtidig skulde føles særlig Trang dertil. Som denne Tilsynsmyndighed var ordnet i det tidligere Forslag, maatte den tilmed siges at stille Dommerne uden for de ellers opstillede Garantier for en grundig og uhildet Prøvelse af rejste Sigtelser. Den eneste særlige Disciplinarbestemmelse, som Udkastet har optaget efter det tidligere Forslags Forbillede, er Reglen i § 34 om, at vedkommende Justitiarius i Stilhed skal give den Dommer fornøden Advarsel, som gør sig skyldig i Forsømmelse eller Skødesløshed i Embedsførelse, der dog ikke er af saadan Beskaffenhed, at den ifølge Lovgivningen paadrager Straf, eller som i øvrigt udviser utilbørligt eller usømmeligt Forhold. Den i det tidligere Forslags § 48 herved gjorde Tilføjelse om Beføjelse for Justitsministeren til at begære saadan Advarsel tildelt en Dommer og eventuelt at forlange Spørgsmaalet om dens Tildeelse forelagt Højesteret til Afgørelse, har man ikke fundet tilstrækkelig Grund til at medtage.

4) Der er i Udkastets § 40 optaget en i det tidligere Forslag savnet almindelig Regel om Maaden, hvorpaa Klager over Retskriveres Afgørelser skulle gøres gældende.

5) Beskikkelsen af de Stævningsmænd, der maatte være Brug for ved Siden af Retsbudene, var ifølge det tidligere